

UCHWAŁA Nr XXXIX/725/13
Rady Miasta Piotrkowa Trybunalskiego
z dnia 23 grudnia 2013 roku

w sprawie skargi na Prezydenta Miasta Piotrkowa Trybunalskiego

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 594, zmiana: poz. 654, poz. 1318) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2013, poz. 267) **Rada Miasta Piotrkowa Trybunalskiego uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje, że skarga Pani (...) i Pana (...) na Prezydenta Miasta Piotrkowa Trybunalskiego jest bezzasadna z przyczyn przedstawionych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do uchwały, będący jednocześnie zawiadomieniem o sposobie załatwienia sprawy.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta do zawiadomienia skarżących o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA

Marian Błaszczński

Załącznik
do Uchwały Nr XXXIX/725/13
Rady Miasta Piotrkowa
Trybunalskiego
z dnia 23 grudnia 2013 roku

Uzasadnienie

Do Kancelarii Ogólnej Urzędu Miasta w Piotrkowie Trybunalskim w dniu 8 listopada 2013 roku wpłynęła przesłana przez Łódzki Urząd Wojewódzki w Łodzi skarga Pani (....) i Pana (...) na Prezydenta Miasta Piotrkowa Trybunalskiego, w zakresie odmowy wprowadzenia stref ochronnych rurociągu tłocznego wysokiego ciśnienia do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Przeprowadzone przez Komisję Rewizyjną postępowanie wyjaśniające dotyczące okoliczności zawartych w skardze nie potwierdziło obowiązku ustalenia strefy ochronnej dla kolektora przerzutowego ścieków oczyszczonych z oczyszczalni ścieków do rzeki Moszczanki. Brak tego obowiązku wynika również z treści wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 27 listopada 2012 r. sygn. akt SA/Łd 253/12.

W uzasadnieniu wyroku, na które powołują się skarżący czytamy: „Dodać należy, że stanowisko skarżącej nie jest do końca jednoznaczne, bowiem raz domaga się ona rozbiórki rurociągu, a drugi raz domaga się ustanowienia strefy ochronnej dla tego obiektu. W tym miejscu wskazać należy, że organy rozpoznające niniejszą sprawę nie mogły zająć stanowiska w zakresie strefy ochronnej rurociągu, bowiem nie są właściwe w tej materii – strefy ochronne dla obiektów liniowych co do zasady ustanawia urząd gminy, a nie organ nadzoru budowlanego.”

Z przytoczonego cytatu wynika jedynie, że ustanowienie stref ochronnych od tego typu obiektów budowlanych leży w gestii administracji samorządowej, **o ile obiekt tego wymaga**. Tymczasem w wykonanej w 2008 r. ekspertyzie, którą przywołują skarżący jak i wielokrotnie przywołuje sąd w uzasadnieniu wyroku, czytamy, że „przedmiotowy obiekt budowlany nie powoduje niebezpieczeństwa dla ludzi lub mienia ani niedopuszczalnego pogorszenia warunków zdrowotnych lub użytkowych dla otoczenia”. Powstaje zatem pytanie: na podstawie jakich przesłanek urząd gminy powinien tę strefę ochronną ustanowić?

Praktyka eksploatacyjna wymaga zabezpieczenia dostępu do zakopanych urządzeń liniowych, który nazywać można potocznie kanałem eksploatacyjnym, a którego szerokość uzależniona jest od głębokości posadowienia. W planach zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w Piotrkowie Trybunalskim kolektor przerzutowy zlokalizowany jest zgodnie ze sztuką planowania przestrzennego w drogach, bądź w terenach nie przeznaczonych pod zabudowę, co zapewnia dostępność eksploatacyjną i ochronę kolektora. W omawianym przypadku kolektor w planie przyjętym Uchwałą Nr XVI/276/07 Rady Miasta Piotrkowa Trybunalskiego z dnia 28 listopada 2007 r., ze zmianami, zlokalizowany jest w pasie drogowym drogi 8KDZ – ul. Wierzejskiej. Obowiązujący plan zagospodarowania przestrzennego, na terenie 2MN, na którym znajduje się część działki 15/1 obr. 18, zezwala na lokalizację w wyznaczonych liniach zabudowy, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z zachowaniem bezpieczeństwa ludzi i mienia.

Ponadto wskazać należy, że wspomniany plan zagospodarowania przestrzennego umożliwia w pełni lokalizowanie budynków zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. §12 tego rozporządzenia mówi o odległościach w jakich należy lokalizować budynek od granicy z sąsiednią działką budowlaną. Odległość od drogi publicznej – ulicy Wierzejskiej ustalona została w planie zagospodarowania przestrzennego.

W sprawie procedowane jest postępowanie przed Sądem Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim Syg. akt. II Ca 798/13, w której biegły przyjął stosowną strefę, za istnienie której przyznano Państwu (...) odszkodowanie od Urzędu Miasta.

W świetle tak ustalonego stanu faktycznego, Komisja Rewizyjna zajęła stanowisko, że skarga Pani (...) i Pana (...) na Prezydenta Miasta Piotrkowa Trybunalskiego jest bezzasadna.

Rada Miasta Piotrkowa Trybunalskiego w oparciu o stanowisko Komisji Rewizyjnej, działając w trybie art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. Nr 5, poz. 46) określającego zasady rozpatrywania skarg - postanowiła uznać wniesioną skargę za bezzasadną.

Poucza się skarżących o treści art. 239 § 1 Kpa: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego”.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA

Marian Błaszczyński